

Dos anys sense En Josep M. Mir Mas de Xexàs

En aqueix segon aniversari de la mort d'En Josep Maria, és un deure dels amics no oblidar-lo i, evocant els seus afanys i les seves inquietuds, constatar el buit que ens deixà la seva absència. L'enyorat Mestre En Martí Casadevall em digué: "el trobareu molt a faltar", i fou una encertada profecia.

Perquè En Mir, a més de les seves induccions personals, recollia i perfilava les iniciatives que li suggerien els amics i, després d'aclucar els ulls un instant i arrugar el front, sense humilitat ni orgull, en un incís de resolució, passava de la teoria a la pràctica i, dreturer, escometia obstacles, compartia tràmits a fer, redactava el solt per a la premsa i ja fixava local i hora, sense deixar penjat cap detall. No escatimava feina ni visites ni viatges ni passos ni temps i es delia per l'art i per la cultura, desinteressadament.

Orador espontani, dominava la presentació d'un conferenciant, la inauguració d'una festa, era l'animador d'un homenatge i sabia improvisar un discurs de comiat en cloure l'acabament d'un banquet, amb subtil sentit de l'humor i de la ironia i l'esperit obertament cordial. Qualsevol suggeriment cultural o artístic li infonia un despertar i com un remolí d'energies, desapareixia el seu exterior misantrop, transformant-se en una explosió trasbalsadora que era la plenitud del seu element. La seva presència era un aglutinant i un escalf que, amb l'emoció de la seva veu trèmula, es contagiava. La cultura, ens deia sempre obsessionat, és el millor alçaprem per la salvació del món.

Són moltes les activitats locals que s'han perdut durant aquests dos anys.

No era possible estimar Olot sense estimar En Mir. Ni estimar En Mir sense estimar Olot.

Xavier Piera

Josep M. Mir, Crític d'Art

En Mir, com a Crític, fou un exemple de perseverança, anhel d'unió i profund coneixement de la matèria. Totes les setmanes les cròniques d'en Mir eren esperades i llegides àvidament. Mai a cap artista li mancà el seu estímulo i tots foren mereixedors, també, del seu estudi, la seva glossa i la seva consideració. Per aquests motius hi ha tants i tants d'artistes joves, entre nosaltres, que promocionaren gràcies a l'esperonament d'en Mir, i tots, absolutament tots, els joves com els altres, el porten en el record i en el reconeixement més entranyables. Com a Crític, digué les coses i conceptes establint la corresponent, l'adequada graduació, segons el valor de l'artista i l'obra, procurant no incórrer en omissions. Ningú, en el món de l'Art, no es pot sentir aliè a l'apreci que en Mir, artista i crític d'una peça, ha sabut suscitar sempre. Amb tot això hi ha el seu gran mèrit que avui confirmen, amb llurs aportacions, els nostres artistes, i que cal palesar en aquest testimoni que tots hi ofrenem.

Lluís Armengol

Durant la seva vida ens recordà moltes vegades coses referents a l'art, al paisatge i a situacions relacionades amb els olotins, a través dels seus articles, o amb la ràdio. És, per tant, molt justificat que ara, en el seu aniversari, el recordem a ell mateix.

Podríem afirmar que la trajectòria que durant a seva vida va marcar la vida d'En Mir, fou conseqüència en gran part de la interpretació humana que solia donar als esdeveniments per cert molt variats i repetidament contradictors, propis de l'època que li tocà viure.

Degut a què es dedicava a diferents activitats (escriptor, locutor, pintor, orador, organitzador, etc.), per tant, vivia diverses situacions de les que en podia treure conclusions posteriors del perfil humà dels habitants d'aquestes terres. I ho feia, era un pensador que volia portar a cap millores en el conuiu entre pintors i, en general, entre els olotins. El seu sentit humà de totes les coses, era l'estímul que li proporcionava els mitjans per afavorir en el possible el progrés en l'art.

En els seus escrits sobre pintures i artistes donava a conèixer facetes del moment artístic, i amb això aconseguia despertar l'interès i l'esperança d'assolir que la pintura olotina fos coneguda i estimada, ja que qualsevulla cosa, per ésser estimada, primer cal conèixer-la ben bé.

Creiem que en el temps en que En Mir va actuar, la nostra pintura olotina va adquirir un relleu dintre la regió catalana i àdhuc més enllà. Molts creiem també que sense ell la crítica artística i el prestigi pictòric olotí anirà de baixa, i possiblement molts el trobaran a faltar.

L'Art, per fer-se estimar, precisa de poetes que l'enlairin, d'escriptors que de veritat l'estimin i que no el facin servir per crear malestar entre els pintors.

Tot això feia En Mir, com si no fes res.

J. A.